

ဆုမြတ်မွန်မွန်

အချစ်ရိုးရာ ပုံမြစ်

L လင်

ယောက်ျားတစ်ယောက်အနေနဲ့
ချစ်တဲ့ မိန်းမနဲ့ ကြိုက်တဲ့ မိန်းဆိုတာ
တစ်ထပ်တည်းကျဖို့ ခက်တယ်။
အဲဒီထက် ခက်တာက ...
ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ မိန်းမကို မချစ်မိအောင်
ကြိုးစားထိန်းသိမ်းရတာ
အခက်ခဲ အပင်ပန်းဆုံးပဲ။
ဒီမိန်းမကို စိတ်ရှိလက်ရှိ
ချစ်ပစ်လိုက်ရရင်တော့ ...။

မိုးလုံးမှ ိုင်း

ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့
ပတ်သက်ဆက်ဆံရေးမှာ ...
အိမ်ထောင်တစ်ခုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ချစ်သူတွေပဲဖြစ်ဖြစ်
ယုံကြည်နားလည်မှုက အဓိကကျတယ်၊
အချစ်ဆိုတဲ့ ဖန်သားနန်းတော်လေးကို

ယုံကြည်နားလည်မှုဆိုတဲ့

အခိုင်မာဆုံး၊ တံတိုင်းကြီးကသာ

မပြိုကွဲသွားအောင် ကာကွယ်ပေးထားနိုင်တာ။

ယုံကြည်နားလည်မှုသာ မရှိရင် ...

အချစ်ဆိုတာလည်း ဘာမှ သုံးစားလို့ မရတော့ဘူး။

မိုးသည်းစ

၁

"ချစ်သူလေးရှိရာ ဟိုအဝေးဆီ ... လာရာလမ်းလေးကို မျှော်တတ်ပြီ ..."

ငြိမ်သက်နေသော ဖုန်းမည်းမည်းလေးထဲမှ Nကိုင်ရာ၏ အသံချို့အေးအေး သီချင်းသံ ကလေး ပေါ်ထွက်လို့ လာလျှင် အကြင်နာမိုးဆွေက Display ပေါ် ငုံ့ကြည့်လိုက်ကာ နှာခေါင်းတစ် ချက် ရှုံ့လိုက်မိပြီးနောက် ဘေးနားမှာ စာဖတ်နေသောစလုံးကို လက်လှန်းတို့လိုက်သည် ။

စလုံးက ဘာလဲ ဟူသော အကြည့်မျိုးဖြင့် ပြန်ကြည့်လျှင် ...

"ရှင်းပေးစမ်းပါဟာ၊ ဒီဇယားက နင်ဖြတ်မှ ပြတ်မှာ ပါ"

"ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပြောလေ၊ ဒီဇယားကို စဆွဲတုန်းက ငါပါလို့ လား"

"ဪ မပါပေမယ့် နင် သိတော့ သိနေတာပဲ မဟုတ်လား။ လုပ်ပါဟာ စလုံးကလည်း ၊ နင် ကိုင်လိုက်ရင် ဒီအမဲက တစ်ချက်တည်း ပွဲသိမ်းမှာ "

အချွန်နဲ့ မ,ကာ စပ်ဖြဖြပြောနေသော အကြင်နာ့ကို မိုးသည်းက မျ

ကံလုံးတစ်ချက် စွေကြည့် ပြီးနောက် ဖုန်းကိုကောက်ယူကာ ဖွင့်နား ထောင်လိုက်သည်။ ။

"ဟယ်လို"

"ကြင်နာလား"

"မဟုတ်ဘူး ။ ဘယ်သူလဲ"

မိုးသည်းရဲ့ ခပ်ပြတ်ပြတ်အသံကြောင့် တစ်ဖက်က ခေတ္တတော့ ငြိမ် သက်သွားသည်။ ။ ပြီးတော့မှ ...

"ကျွန်တော် သူရည်းစားပါ"

"သူရည်းစားတွေက အများကြီးပဲ။ ဘယ်သူလဲ ... နာမည်ပြော၊ နာမည်ပြောမှ သိမယ်"

မိုးသည်းရဲ့ စကားက တစ်ဖက်သားရဲ့ အရှိက်ကို အင့်ခနဲ ထိသွားဟန်တူသည်။ ။ ဘေးမှာ ထိုင် နေသော ကြင်နာကတော့ မိုးသည်းရဲ့ စကားကို သဘောကျသွားဟန်ဖြင့် လက်မတစ်ချက်ထောင်ပြ သည်။ ။

မိုးသည်းရဲ့ စကားကို တစ်ဖက်လူကတော့ သဘောမကျဟန်ဖြင့် ...

"အလိုတော့ မပြောပါနဲ့ ဗျာ။ ကိုယ့်သူငယ်ချင်း အချင်းချင်းကို၊ ကြင်နာ ဘယ်မှာ လဲ၊ ကျွန်တော် ကြင်နာနဲ့ ဖုန်းပြောချင်တယ်"

"ကြင်နာက လောလောဆယ် ဒီဖုန်းကို ကျွန်မကိုပေးထားပြီး ဇယားရှောင်နေတယ်။ ရှင် ပြောချင်တာရှိရင် ပြောခဲ့နိုင်တယ်"

"ဟာ... အဓိပ္ပာယ်မရှိတာပဲဗျာ။ သူက ဘာဖြစ်လို့ ဇယားရှောင်ချင်ရတာလဲ။ ဒီလိုတော့ လွယ်လွယ်ပြောလို့ ဘယ်ရမလဲ ...

ကြားလူတွေ ဝင်ပါတာလည်း ကျွန်တော် မကြိုက်ဘူး။ ခင်ဗျား ဘ

ယံသူလဲ"

"ရှင်က ကြင်နာနဲ့ ရည်းစားဆိုပြီး ကျွန်မကို မသိဘူး ဆိုရင်တော့ တော်တော်ညံ့သေးတာပဲ"

"ခင်ဗျာ မိုးသည် စ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ဒီမှာ မိုးသည်းစ။ ခင်ဗျားအနားမှာ ကြင်နာ ရှိတယ်မဟုတ်လား။ သူ့ကို ဖုန်းပေးလိုက်ပါ ..."

သူနဲ့ ပဲ ကျွန်တော် စကားပြောမယ်"

"ဒါဆိုလည်း ရှင့်နာမည် ပြောလေ။ သူ့မှာ ရည်းစားတွေက အများကြီးပဲ။ ရည်းစားဟောင်း ထဲကလား၊ လက်ရှိရည်းစားတွေထဲက လား ..."

ဒါမှ မဟုတ် ရည်းစားမဖြစ် တဖြစ်တွေထဲကလား၊ ဘယ်လိုလုပ် ဝေခွဲနိုင်မလဲ"

"ကျွတ် ... ခင်ဗျား ဘယ်လိုမိန်းမလဲ။ ဘာလို့ ဒီလောက် ရစ်နေရတာလဲ"

"ရစ်တယ် ထင်လည်း ဖုန်းချ လိုက်လေ။ နောက်တစ်ခါ ထပ်ခေါ်ရင် ဒီနံပါတ်ကို မကိုင်ရုံဘဲ။ အိုကေ"

"တောက်"

"ဟေ့ ... ဟေ့ ... ဟေ့။ ဟိုဘက်က ဘသားချော။ ရှင် ကျုပ်ကို တောက်ခေါက်စရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူးနော် ..."

ကျုပ်က ရှင့်တပည့် မဟုတ်ဘူး ။ ရှင်သာ ခေါင်းကောင်းတဲ့ ဘဲဆိုရင်

ဒီလိုအကွက်တွေ ကျွေးနေပြီ ဆိုကတည်းက ကြင်နာဟာ ရှင့်ကို အုံးမ
စားတော့ဘူးဆိုတာ ရိပ်မိသင့်တယ် ...

ယောက်ျားသိက္ခာ အကျမခံဘဲ စောစောစီးစီးထဲက နားလည်မှုနဲ့
နောက်ဆုတ်လိုက်ပါ။ ပေါက်တယ်နော်"

မိုးသည် က စကားဆုံးတာနှင့် ဖုန်းကိုဦးအောင်ချပစ်လိုက်သည် ။
ပြီးတော့ ကြင်နာဘက်သို့ ဖုန်းကိုပစ်ပေးလိုက်လျှင် ကြင်နာက အလန့်
တကြားဖြင့် ကမန်းကတန်း ဆီးဖမ်းရသည် ။ ပြီးတော့ မိုးသည်းရဲ့ လုပ်
ရပ်ကို သဘောကျနှစ်သက်သော လေသံဖြင့် ...

"စလုံးရဲ့ တော်လှန်တွေက အရမ်းမိုက်တယ်ကွ။ ဟိုဘဲတော့ ဘုံ
ဆောင့်နေတော့မှာ ပဲ ... ဟား ဟား"

သဘောတွေကျနေသော ကြင်နာကို မိုးသည်းက တစ်ချက်စိုက်ကြ
ည့်ပြီးတော့မှ ...

"နေစမ်းပါဦး၊ သူက နင့်ရဲ့ မြောက်မြားလှစွာသော ဇာတ်လမ်းတဲ့
တွေထဲက ဘယ်သူလဲဆို တာ ငါ့ကိုလည်း ပြောစမ်းပါဦး"

"ကျော်ထွဋ်ဆွေပေါ့ဟာ။ YES က သင်တန်းဆရာဆိုတာပေါ့၊ ဆရာ
ဆိုတဲ့ အတိုင်း ဆရာလုပ်လိုက်တာလည်း ပြောမနေနဲ့ ...

ကြာတော့ အာရုံနောက်လာတယ်။ နောက်တော့ စိတ်ရှုပ်လာတာနဲ့
လျှော်ထားလိုက်တော့ တာ။ နင်လည်း သိပါတယ်။ ရည်းစားဖြစ်တာဖြင့်
နှစ်လတောင်မပြည့်သေးဘူး။ အိမ်ထောင်ရေး အကြောင်းက ဆွေးနွေး
ရတာနဲ့ ...

ဒါကြောင့် စောစောစီးစီး စိတ်ကုန်တာ"

"ဟင်း ... နင် စိတ်မကုန်တဲ့ ယောက်ျားရော ရှိသေးရဲ့ လား။ ဘယ်

ယောက်ျားပဲဖြစ်ဖြစ် အချိန်တန် ရင်တော့ နင် စိတ်ကုန်လာတာပဲ မဟုတ်လား"

မိုးသည်းရဲ့ ဟုတ်မှန်နေသော စကားတို့ ကို ကြင်နာက ပခုံးတစ်ချက် တွန့်ပြကာ ...

"ဒါကတော့ သူတို့ က စိတ်ကုန်စရာကောင်းအောင် လုပ်တာကိုး။ နင်တော့ မသိဘူး။ ငါကတော့ ယောက်ျားတွေကို အသစ်မှာ ပဲ ကြိုက်တယ်၊ ရိုးသွားရင် ကြာသွားရင် ရင်မခုန်ချင်တော့ဘူး"

"ဒါဆိုလည်း နင် ရည်းစားတွေ ပွထနေအောင် မထားနဲ့ လေ။ အီရိုပဲ အီထားပေါ့"

"ငါက အီပါတယ်။ သူတို့ ကကိုက အ,အီမခံတာ။ ချက်ချင်းပဲ ရည်းစားဖြစ်ချင်ရော၊ ခဏ ခဏ နားပူတော့ ငါလည်း နားငြီးပြီး အဖြေပေးမိရော ...

ပြီးတော့ အဆင်မပြေတာတွေ တွေ့လာတော့ ပြတ်ရော၊ ဒီလိုနဲ့ ပဲ အကြင်နာမိုးဆွေဟာ ရည်းစားများ ရရော"

မိုးသည် သည် အဲဒီအပြောလေးကို ကြိုက်ပင်ကြိုက်တော့ကာ ခပ်မဲ့မဲ့ ပြုံးမိလေသည် ။ အကြင်နာမိုးဆွေ ဟူတည်းသော ကော်ပတ်ရပ်နှင့် ဆင်ဆင်တူသည့် နုထွေးဖြူဖွေး ထိရက်စရာမရှိ သော ကောင်မလေးသည် သူ့ဟာသူ ဘာပဲဖြစ်နေ ဖြစ်နေ မိုးသည်းစရဲ့ အင်မတန်ချစ်ခင်ရသော သူငယ်ချင်းလေးသာဖြစ်သည် ။

မိုးသည် နှင့် ကြင်နာသည် ဟိုးငယ်စဉ်တောင်ကျေးကလေးဘဝ သူငယ်တန်းထဲကပင် စတင် သိကျွမ်းခဲ့ရသူများ ဖြစ်ပြီး ငယ်စဉ်ကတည်းက ချူချာလွန်းသည့် အကြင်နာကို မိုးသည်းက စောင့် ရှောက်ကူညီခဲ့ရ

တာဖြစ်သည်။ ။ ချူချာပြီး လူကြောက်တတ်သည့် ယုန်မလေးကို ကာကွယ်ပေးရင်းနဲ့ မိုးသည်းကတော့ ရဲရင့်မှန်းမသိ ရဲရင့်ခဲ့ရသည်။ ။

မိုးသည်းရဲ့ ဘဝသည် မရဲရင့်လို့ လည်း မရချေ။ မိုးသည်းမှာ ငယ်စဉ်ကတည်းက မိဘနှစ်ပါး က မရှိတော့ဘဲ အဒေါ်အပျိုကြီးနဲ့ သာ နေထိုင်ခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။ ။ အဒေါ်ကလည်း ပွဲစားအလုပ် လုပ်သည် မို့ အိမ်ကပ်တယ်ဟူ၍ မရှိဘဲ တစ်နေကုန် တစ်နေခန်း အပြင်ထွက်နေရသည် ဖြစ်လေရာ မိုးသည်းသည် အိမ်ဖော်တွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြောင်းသွားလျက် ကြီးပြင်းခဲ့ရသည်။ ။ အဒေါ်ကလည်း မိုးသည်းကို ကျောင်းထားပေးပြီး ထမင်းကျွေး၊ မုန့်ဖိုးပေးထားလျှင် တာဝန်ကျေပြီ ဟု ယူဆထားသော အဒေါ်မျိုးဆိုတော့ မိုးသည်း ဆိုသည် မှာ ငယ်စဉ်တည်းက ကိုယ့်ဆုံးဖြတ်ချက်က ကိုယ့်ဟာကိုယ်ချရသော မိန်းကလေးမျိုး ဖြစ်လာတော့သည်။ ။

ဒါပေမဲ့ မိုးသည်းဟာ အများ ထင်ထားခဲ့သလိုတော့ ပရမ်းပတာ မိန်းကလေးမျိုး ဖြစ်မသွားခဲ့ ချေ။ မိဘနှစ်ပါးရဲ့ သန္ဓေကောင်းကိုပဲ ရထားခဲ့တာမို့လားတော့ မပြောတတ်ပါ။ ။ အဒေါ်ကလည်း မဆုံးမနိုင်အားပဲ ပစ်ထားခံရသော ဘဝမှာ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ့်အခြေကိုသိလျက် ကောင်းမွန်အောင် ကြိုးစားခဲ့သည်။ ။

စာဖတ်ဝါသနာပါသော မိုးသည်းဟာ ဘေးအိမ်က အငြိမ်းစားအရာရှိဟောင်း အဘိုးကြီးရဲ့ စာအုပ်စင်ကို သွားမွေ့ရင်း၊ အဘိုးကြီးနဲ့ စကားတွေပြောရင်း ဘဝအတွက် သတ္တိတွေ ခွန်အားတွေ၊ ဆင်ခြင်စဉ်းစားတွေးတောတတ်သည့် ဦးနှောက်မျိုးတွေ ရလာကာ ကိုယ်ကတောင် အဒေါ်ကို ပြန်ဆုံးမရတာမျိုးတွေ ရှိလာသည်။ ။ အန်တီသင်းရဲ့ ပွဲစားလုပ်ငန်းဟာ ခေတ်ကာလပြောင်းလဲလာ သောအခါ အကျိုးဆောင်ကုမ္ပဏီ ဖြ

စ်လာသည် ။ စီးပွားရေး အဆင်ပြေကာ ပြည့်စုံကောင်းမွန်သော ဘဝမှာ တော့ မိုးသည်းစ နေခဲ့ရပါသည် ။

ဒါပေမဲ့ ဘဝမှာ ဆွေမျိုးနဲ့ နေခွင့်ရတာတောင် ကျေနပ်ပုံမရသော ကံ တရားသည် မိုးသည်းကို ရက်စက်သည် ဟု ပဲ ပြောရမလား၊ ဒါမှ မဟုတ် ကျွေးရ မွေးရမယ့်သူလည်း မရှိပါဘဲနှင့် အလုပ်မှ အလုပ် စောကပ်ကာ ကိုယ့်ကျန်းမာရေးကိုတောင် ဂရုမစိုက်ခဲ့သည့် အန်တီသင်းရဲ့ ပေါ့ဆမှုလို့ ပဲ ပြောရမလား။ အန်တီသင်းထံမှာ သားအိမ်ခေါင်းကင်ဆာ ရောဂါဆိုးကြီးဟာ အမြစ်တွယ် ကပ်ရောက်နေလျက် နောက်ဆုံးအဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေမှန်း နောက်ကျပြီးတော့မှ သိခွင့်ရခဲ့လျှင် ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ပြီ။

အန်တီသင်းသည် မိုးသည်းတစ်ယောက် တက္ကသိုလ် နောက်ဆုံးနှစ်မှာ ပဲ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ လျှင် မိုးသည်းသည် အခုမှ ပဲ တကယ့်ကို ဥတစ်လုံး တစ်ကောင်ကြွက်အစစ် ဖြစ်ရတော့လေသည် ။ ဒါပေမဲ့လည်း ငယ်စဉ်ကတည်းက လောကဓံရှစ်ပါးကို ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်လာရဖူးသည့် မိုးသည်းစ ဟာ သိပ်ပြီးတော့လည်း တုန်လှုပ်ချောက်ချားတာမျိုးတော့လည်း မရှိတော့ပါ။ ဪ ... ငါ့ကံများ နှယ် ... ဟူသော အတွေးတစ်ခုနဲ့ တင် ကံ, ကံရဲ့ အကျိုးကို လက်သင့်ခံထားလိုက်တာပင်။

အန်တီသင်း ဆုံးပါးသွားသောအခါ အထုပ်အထည်တော်တော်များများ ကျန်ရစ်ခဲ့တာမို့ ရုတ်တရက် စားဝတ်နေရေးအတွက်ကတော့ ပူစရာမလိုချေ။ အန်တီသင်း ရှိစဉ်ကတည်းက အချို့ အချောင် ရထားသော ရန်ကင်းက ခြံနှင့်တိုက်လေးကို အငှားတင်ကာ မိုးသည်းက အရစ်ကျငွေ သွင်းပြီး ဝယ်ရသော ကွန်ဒိုတစ်ခုမှာ သွားနေသည် ။ အိမ်ငှားခရသော ပိုက်ဆံကို ကွန်ဒိုမှာ အရစ်ကျ ငွေသွင်း

သည် ။ အဆုံးသတ်လျှင် ကွန်ကိုလည်း ပိုင်၊ ခြံနဲ့ တိုက်ကလေးကလည်း အလုံးအထည်မပျက် ဘဲ ကာလတန်ဖိုးအတိုင်း တန်ကြေးတွေ တက်မည်ဖြစ်လေရာ မိုးသည်းရဲ့ Idea ကို ကြင်နာက ချီးကျူးသည် ။

"ဟင်း ... ပွဲစားမရဲ့ တူမလို့ တော့ မပြောရဘူး။ အိမ်ခြံမြေနှင့် ပတ်သက်တဲ့ လာဘ်ကတော့ မြင်တတ်တယ် ...

နင် ပွဲစားလုပ်ရင် နင်တို့ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း ဒီထက်တိုးတက်မယ်"

"အဲဒီအလုပ်ကို ဝါသနာ မပါဘူးဟာ။ လုပ်ချင်စိတ် မရှိဘူး"

"ဒါဖြင့်ရင် ငါ့အဖေရဲ့ အလုပ်တွေထဲမှာ ဝင်လုပ်မလား"

"နိုး ... နိုး ... နင်နဲ့ ပတ်သက်တာဆို ပိုတောင် မလုပ်ချင်သေးတယ်"

"ကောင်းတယ် မလုပ်နဲ့ ။ မဟုတ်ရင် ငါနဲ့ ကဲဖော်ကဲဖက် မရှိဘဲ ဖြစ်သွားမှာ ။ ဒီအတိုင်းပဲနေ ဒါအကောင်းဆုံးပဲ"

မိုးသည်းဟာ အန်တီသင်းရဲ့ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းကို ဆက်မလုပ်ဘဲ ရှယ်ယာဝင်တစ်ဦး အဖြစ်သာ နေလိုက်ပြီး လစဉ်အကျိုးအမြတ်ကိုပဲ ခံစားတော့သည် ။ အဲဒီကရတဲ့ အကျိုးအမြတ်ရယ်၊ ဘဏ်တိုးရယ်နှင့် သိပ်အသုံးအဖြုန်းမရှိသော၊ ကျောင်းလည်း ပြီးသွားပြီဖြစ်သော မိုးသည်းအတွက် အေးဆေးသက်သာစွာ နေလို့ ရသော အနေအထားမှ ရှိလေသည် ။

မိုးသည်းထက် အေးရာအေးကြောင်း ဖြစ်တာက ကြင်နာပင်။ ကြင်နာရဲ့ ဖခင်က မြန်မာပြည် ရဲ့ လျှမ်းလျှမ်းတောက် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီး ဖြစ်တာမို့ ကြင်နာသည် ငွေကိုရေလို သုံးကာ ပေါ့ပေါ့နေ ပေါ့ပေါ့စား ဆိုတာမျိုးထဲက ဖြစ်သည် ။ ဘာကိုမှ အလေးအနက် မထားဘဲ သူ

၏ လှပသော ရုပ်ရည်လေးကို လှသထက်လှအောင် မွမ်းမံပြင်ဆင်ကာ ရည်းစားတွေတစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ထားသော အလုပ်ကိုသာ လုပ်လေသည်။ ။

ဒါပေမဲ့လည်း မိုးသည်းနှင့် ကြင်နာသည် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်တော့ အတော်ချစ်ကြ သည် ။ မိုးသည်းရဲ့ အချစ်က ပါးစပ်က ထုတ်မပြသော ခပ်တည်တည်အချစ်ဖြစ်ကာ တကယ့်အရေး ရယ်အကြောင်းရယ်ဆိုလျှင်တော့ ကြင်နာရှေ့က အပြည့်အဝ ရပ်တည်ပေးသူ ဖြစ်သည်။ ။ ကြင်နာက တော့ အိညောင့်အိညောင့်နှင့် လုပ်ချင်ရာ လုပ်တတ်သည့် မိန်းကလေးမျိုးဖြစ်ကာ မိုးသည်းကိုဆို လည်း အစစအရာရာ ဆရာကြီးတင်လျက် အားကိုးချစ်ခင်တတ်သည်။ ။

သူ့ဟာသူ တိုင်ပတ်ကာ ရှုပ်ထွေးနေတတ်သော ကြင်နာကိုလည်း သူ့အမေက မိုးသည်းနှင့်မှ စိတ်ချသည်။ ။ မိုးသည်းသည် ရဲရင့်သည်။ ။ ပြတ်သားသည်။ ။ ဆင်ခြင်တွေးတောနိုင်စွမ်းက အရွယ်နှင့် မမျှအောင် ကြီးမားလျက် သွေးအေးတတ်တာကြောင့် ကြင်နာလို မိန်းကလေးကို ကောင်းကောင်း ကြီးကိုင်တွယ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆကာ မိုးသည်းနဲ့ ဆို ကမ္ဘာ့အပြင်ဘက်ပဲထွက်ထွက် ကြင်နာရဲ့ မိဘတွေက စိတ်ချလေသည်။ ။

ကြင်နာရဲ့ မိဘတွေက တစ်ကောင်ကြွက်ဖြစ်သော မိုးသည်းကို မွေးစားဖို့ ကမ်းလှမ်းသော် လည်း မိုးသည်းက လက်မခံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ သံယောဇဉ်နှင့် ခင်မင်မှုသည် မလှမ်းမကမ်း အနေအ ထားကပဲ ကောင်းတယ်ဟု ယူဆထားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။

"ဟဲ့ ... နင့်ကို လိုက်နေတဲ့ ဟိုတစ်ယောက်ကို စိတ်မဝင်စားဘူးလား၊ အဲဒီအဆင် မိုက်တယ်နော် "

"ဘယ်တစ်ယောက်လဲ။ ငါ့ကို လိုက်နေတာတွေလည်း နင့်ကို လိုက်

နေတာတွေလောက် နီးနီး ရှိတာပဲလေ"

မိုးသည်းက အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ပြောလိုက်တာ ဖြစ်သော်လည်း ကြင်နာက သဘောတကျဖြင့် လက်ခုပ်ထတီးသည်။ ။ တကယ်လည်း မိုးသည်းမှာ အဲဒီလောက်ပင်ရှိသည်။ ။ မိုးသည်းနှင့် ကြင်နာ ယှဉ်သွားလျှင် မိုးသည်းရဲ့ ရုပ်ရည်က လက်တင်အမေရိကသူလိုလို မလေးရှား တရုတ် မလိုလိုဖြင့် ဗမာမဆန်သော ထူးခြားသည့်ရုပ်ရည်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူဖြစ်ပြီး ကြင်နာကတော့ ကိုရီးယားမင်းသမီးလေးလို ဖြူဖွေးနုဖပ် ချောမောသူဖြစ်သည်။ ။

လှပုံလှနည်းကတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မတူကြဘဲ ကြင်နာက သူ့အလှပုံရိပ်နှင့် လိုက်ဖက်သည့် ပြုံးချိုမြမြ ညှုတ်တု မျက်လုံးမျိုးကို ပိုင်ဆိုင်ထားကာ မိုးသည်းကတော့ ခပ်တည်တည် အေးစက်စက် မျက်နှာထားမျိုးဖြစ်သည်။ ။ ငါးပေရှစ်လက်မခွဲရှိသော အရပ်မြင့်ကြီးနှင့် သွယ်လျလျ ခန္ဓာကိုယ်ပိုင်ရှင် မိုးသည်းစ သည် လည်း ဖြူနဲ့၍ ချစ်စရာကောင်းသူ ကြင်နာလိုပင် လိုက်သူများ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသော်လည်း သူမကတော့ ခပ်အေးအေးပင်။

ဘယ်သူ့သားဖြစ်ကာ ဘာကောင်ကြီးလဲ ဖြစ်နေပါစေ မိုးသည်းကတော့ လှည့်မကြည့်ချေ။ မိုးသည်းမှာ ရည်းစားမရှိဘဲ ယောက်ျားလေး အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေတွေတော့ ပေါ့ပါသည်။ ။ သူတို့ နဲ့ က ဘာစိတ်ညာစိတ်မှ မရှိဘဲ တကယ့်ကို ဘော်ဒါစိတ်ဓာတ်ဖြင့် ပေါင်းတာမို့ စိတ်ချမ်းသာစရာ ကောင်းလှသည်။ ။ သူတို့ ကလည်း မိုးသည်း ဆိုလျှင် တကယ့်ကို ဘော်ဒါစိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝ ဖြင့် ချစ်ခင်ကူညီကြသည်။ ။

"သက်ကျော်ကျော်နိုင်ကို ပြောတလေ။ အဲဒီဘဲ မိုက်တယ်"

မိုးသည်းက စိတ်ပျက်သလို တစ်ချက်ရယ်ကာ ဆိုဖာပေါ်မှ ထရင်း မှ

နံရံမှာ တစ်ချက်နောက် ကျော်ပေးကြည့်လိုက်သည်။ ။

မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သော မိုးသည်းကို ကြင်နာက
တစ်ချက်မော့ကြည့်ကာ ...

"ဘယ်သွားမလို့ လဲ"

"လစ်တော့မယ်"

"ဟင် ... ပြန်မှာ လား။ ဒီမှာ ပဲ ညအိပ်သွားလေ"

"နင် အိပ်ချင်ရင် လိုက်အိပ်။ ငါတော့ ပြန်မယ်"

"ဟင့် ... ဒီည ချစ်သူနဲ့ ဖုန်းပြောဦးမှာ ။ နင် နားငြီးလိမ့်မယ်"

"ဒါဆိုလည်း နေခဲ့တော့"

"ဟိတ် ... နင် club မသွားဘူးနော်။ ပြီးတော့မှ တော့ ငါ့ကို ဘတ်မ
သွားနဲ့ "

မိုးသည်းက စိတ်ကုန်လျှင် စကားမပြောတော့သည့် ထုံးစံအတိုင်း
ကားသော့ကို ကောက်ယူကာ ထွက်လာခဲ့သည် ။ ခဏနေလျှင် မိုးသည်း
ရဲ့ လိမိတက်ဆလွန်းကားအဖြူလေးသည် ပြည်လမ်းပေါ်တွင် ပြေးလွှား
နေသည် ။ နောက်တော့ မိုးသည်းနေထိုင်ရာ ကွန်ဒိုရှေ့သို့ရောက်လျှင်
ကားကို ချိုးကွေ့ဝင်ကာ ပါကင်မှာ ထိုးရပ်ခဲ့ပြီးနောက် Lift ဖြင့် ကိုးလွှာ
သို့ တက်လာခဲ့သည် ။

မိုးသည်းရဲ့ အခန်းထဲသို့ တံခါးဖွင့်ဝင်လိုက်လျှင် ဘယ်သူမှ ရှိမနေ
သော်လည်း ဒါ ငါ့အိမ်ပြန် ရောက်ပြီဟူသောအသိက လူကို နွေးထွေး
တော့ သွားစေသည် ။ မိုးသည်းသည် ဆိုဖာပေါ်တွင် ဂုန်းခနဲ ပစ်ထိုင်ချရ
င်း အကျင့်ပါနေသည့်လက်က ကက်ဆက်ရဲ့ FM လိုင်းကို သွားဖွင့်မိသ

ည် ။

"ကိုယ့်နှလုံးသားဆီက ရင်ခုန်သံကြားလား ... အို ... အတိတ်ဖူးစာ ရှင်ရယ် အိပ်နေလား ကွယ် ... မျှော်လင့်ရင်းနဲ့ မောပင်လွန်းလို့ ... တမင်များ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်နေသလား ...

ကိုယ့်နှလုံးသားမြစ်ဖျားဆီက အကြင်နာရေစီးများ "

City FM မှ လွင့်နေသော နေနေရဲ့ ဖူးစာရှင်သီချင်းသည် မိုးသည်းကို စောင်းဆိုနေသလိုပဲ ဖြစ်သည် ။ ဒါပေမဲ့ မိုးသည်းက သီချင်းထဲကလို တော့ အဖော်မဲ့ ငါတစ်ယောက်တည်းကတော့ အမှန်ပဲ ဖြစ်သည် ။ ဒါကြောင့်လည်း မိုးသည်းရဲ့ ဘဝတွင် သူငယ်ချင်းတွေသည် သာ နံပါတ် တစ် ဖြစ်တော့သည် ။

လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာဖြင့် ရင်ဘတ်သံစသ်တွေ ညှိလို့ ရသော ဘော်ဒါ တွေနဲ့ သာ ပျော်မွေ့ရင်း တကယ်မချစ်ဘဲနဲ့ ရည်းစားမထားတော့ဟူ သော မူဝါဒကိုလည်း စွဲစွဲမြဲမြဲ ဆုပ်ကိုင်ထားတော့တာ ဖြစ်လေသည် ။

ဒစ္စကိုမီးရောင်စုံ ဆလိုက်များ ၊ DJ ၏ မြူးကြွသော တီးလုံးသံတွေကြားမှာ လူတွေက ပူပင် ကြောင့်ကြမဲ့စွာ မြူးတူးခုန်ပေါက်နေကြသည် ။ သူက ပေါ့ပါးသွက်လက်စွာ ကနေကြသော ကောင်လေးတွေ ကောင်မလေးတွေကို တစ်ချက်ဝှေ့ကြည့်ကာ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကျော်ထင်ကို ကပ်ပြောလိုက်သည် ။

"ကျော်ထင် ... ဘားမှာ သွားထိုင်မယ်"

"သွားလေ။ မကတော့ဘူးလား"

"မကချင်ပါဘူးကွာ။ ပျင်းတယ်"

ကျော်ထင်က သူ့ပုံစံကိုကြည့်ကာ ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်သည် ။

"ဘာလဲ ... မင်းရင်ဘတ်နဲ့ တိုးတဲ့ ကောင်မလေးကို မတွေ့လို့ လား"

"တစ်ယောက်မှ ကို စိတ်မဝင်စားဘူး"

"အေးပေါ့ကွာ၊ မင်းက ဒီထက်ဆန်းတာတွေ မြင်ဖူးထားတာကိုး။ ဒါပေမဲ့ ဒီမှာ လည်း ရှိပါတယ်ကွ။ နည်းနည်း စောသေးလို့ ပါ ...

ကဲ ... လာ၊ မော့ကြရအောင်"

သူနဲ့ ကျော်ထင်က ဘားမှာ ဝင်ထိုင်ကြကာ ဖော်လံကာတစ်ယောက်တစ်ခွက်စီဖြင့် ငြိမ့်ကြ သည် ။ ခပ်ပျင်းပျင်းရှိလာ၍ သာ ဒီ Club ကို

ရောက်လာရသော်လည်း တကယ်တမ်း ပြောရရင်ဖြင့် သူက ဒီလိုမျိုးနေ ရာတွေကိုလာဖို့ သိပ်စိတ်မချပါချေ။ ဒီနေ့ညကတော့ နည်းနည်းလည်း ပျင်းကာ မရောက်တာလည်း တော်တော်ကြာနေပြီဖြစ်သောကြောင့် Club က Celebrity တွေ အလာများကာ လူလည်း သန့်သည် ဟု နာမည်ကြီး သောကြောင့် ပါပါသည် ။

သူနဲ့ ကျော်ထင်သည် ဗော်လ်ကာ တစ်ယောက်တစ်ခွက်စီကိုင်ကာ Club ထဲက မြင်ကွင်းကို ရှိုးလိုက်၊ အချင်းချင်း တီးတိုးဝေဖန်လိုက် ရှိနေကြသည် ။ ကျော်ထင်နဲ့ သိတဲ့ လူတွေက တော်တော် များ တာကြောင့် ကျော်ထင်က လက်တစ်ဖက်ကိုမြှောက်ကာ ခေါင်းတညိတ် ညိတ် လုပ်ပြနေရသည် ။

"ကျော်ထင် ... ဒီ Club ထဲက လူတွေက မင်းအမျိုးတွေလား"

"ဟုတ်တယ်၊ ယောက်ဖဘက်က အမျိုးတွေလေ"

ကျော်ထင်က သူ့ကိုနောက်လိုက်သည် ။ သူ သိပ်ဖြူဟန်မပြဘဲ ဗော် လ်ကာကို တစ်ချက်ငုံကာ ...

"မင်း ကြည့်ရတာ ဒီ Club ကို နေ့တိုင်းနီးပါး ရောက်ပုံရတယ်"

"ဟုတ်တယ်ကွ၊ ဖွင့်ခါစက နေ့တိုင်းနီးပါး ရောက်တယ်။ နောက်ပိုင်း ကျမှ စိတ်နာတာနနဲ့ သိပ်မလာတော့တာ။ အခု မင်း ရောက်တာနဲ့ ရောက်ဖူးတယ်ရှိအောင် လိုက်ပို့တာ။ ငါ ဒီမရောက် ဖြစ်တာ နှစ်လလောက် တောင် ရှိမလားပဲ"

ဖြစ်နိုင်သည် ။ ကျော်ထင်ကို သူ့ဘော်ဒါတစ်ယောက်က ပျောက်နေ တာ ကြာလိုက်တာဟု လာနှုတ်ဆက်သွားသည် ။ တကယ်တော့ သူနဲ့ ကျော်ထင်ဟာ မူလတန်းကျောင်းသားဘဝထဲက သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်သ

ည် ။ ဒါပေမဲ့ ရန်ကုန်မှာ သိကျွမ်းခဲ့သော သူငယ်ချင်းတွေတော့ မဟုတ်ကြချေ။ သူ့မိဘတွေက မန္တလေးက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေ ဖြစ်ကြကာ ကျော်ထင်အဖေကတော့ မန္တလေး ကို ပြောင်းရွှေ့လာသည့် အစိုးရဝန်ထမ်းဖြစ်သည် ။

နောက်တော့ သူတို့ ခုနစ်တန်းနှစ်မှာ ကျောင်ထင်တို့ က ရန်ကုန်ကို ပြောင်းရွှေ့သွားသည် ။ နောက်တစ်နှစ်နေတော့ သူ့မိဘတွေကလည်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို တိုးချဲ့ဖို့ အတွက် ရန်ကုန်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာကြရာ သူနဲ့ ကျော်ထင်က အဆက်အသွယ်မပြတ် ခင်မင် လက်စ ရှိခဲ့ကြသည် ။ နှစ်ယောက်စလုံးက ကိုးတန်းရောက်တာနှင့် ရာ သီဥတုကောင်းမွန်သော ပြင်ဦးလွင်မှာ ဘော်ဒါ ဆောင် သွားနေခဲ့ကြ တာဟာ ဆယ်တန်းကိုလည်း ပြင်ဦးလွင်မှာ ပဲ ဆက်နေကြတော့ သူတို့ နှစ်ယောက်က ညီအစ်ကိုအရင်းတွေလိုပဲ ဖြစ်နေသည် ။

သူ့မှာ အစ်မတစ်ယောက်ရှိလျက် ကျော်ထင်ကတော့ တစ်ဦးတည်း သောသားမို့ သူ့ကို အင်မတန်ခင်ရှာသည် ။ ဆယ်တန်းအောင်တော့ ကျောင်ထင်က ဆေးတက္ကသိုလ်တက်ကာ သူကတော့ သူ့အစ်မရှိသည့် ဩဇီမှာ ကျောင်းသွားတက်သည် ။ သူတက်သော ပညာရပ်က အိမ်တွင်း အလှဆင် သော အဆင့်မြင့်ပညာရပ်ဖြစ်သည် ။

သူ့အဖေက Construction လုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကိုင်တာမို့ သူ သင် ထားသော ပညာရပ်ကို ဒီမှာ စိတ်တိုင်းကျ အသုံးချဖို့ စဉ်းစားထားခဲ့တာဖြစ်သည် ။

ဒါပေမဲ့ အဲဒီပညာရပ်မှာ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်သော သူ့ကို စင်ကာပူ ရှိ ဒက်ကရေးရှင်း ကုမ္ပဏီတစ်ခုက ကမ်းလှမ်းခဲ့တာကြောင့် သူက အ တွေ့အကြုံရအောင် စင်ကာပူမှာ နှစ်နှစ်လောက် အလုပ် လုပ်ခဲ့သေးသ

ည် ။ ကြားထဲမှာ တော့ ရန်ကုန်ကို ခဏ ခဏ ပြန်လာဖြစ်ကာ ကျော်ထင်နှင့် တော့ အဆက်အသွယ် မပြတ်ခဲ့ချေ။ အပေါင်းအသင်း သိပ်များများ စားစားမရှိဘဲ အေးအေး ဆေးဆေး နေတတ်သော သူဟာ ကျော်ထင် တစ်ယောက်လောက်ပဲ ရင်းရင်းနှီးနှီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပေါင်းသည် ။

အခုချိန်မှာ တော့ ကျော်ထင်လည်း ကျောင်းပြီးသွား၍ ဟောက်စ်ဆင်းနေပြီ။ သူကတော့ ပြန်ရောက်ခါစ တစ်ပတ်လောက်ပဲ ရှိသေးတာမို့ နားနားနေနေ ဟိုသွားဒီသွား လုပ်တုန်းပဲ ဖြစ်သည် ။ ဒီကြားထဲမှာ ကျော်ထင်နဲ့ ကလည်း အေးအေးဆေးဆေး စကားမပြောရသေးသည် မို့ ကျော်ထင်မှာ လက်ရှိ၌ ရည်းစား ရှိ၊ မရှိတောင် မသိသေးချေ။

စိတ်နာလို့ Club ကို မလာတာ နှစ်လတောင်ရှိပြီဟူသော ကျော်ထင်ကို သူက တစ်ချက်စွေ ကြည့်လိုက်ရင်းမှ ...

"မင်းက ဒီ Club ဘာကြောင့် စိတ်နာရတာလဲ။ ဧကန္တတော့ ဒီ Clubမှာ မင်း အသည်းကွဲ ခဲ့ဖူးတယ်နဲ့ တူတယ်"

"တော်လိုက်တဲ့ ငါ့ယောက်ဖ"

"ဒီလောက်ကတော့ ILBC က ကလေးတောင် တွေးတတ်ပါတယ်ကွာ။ နေစမ်းပါဦး၊ အသည်းကွဲတာနဲ့ ဒီ Club ကို မလာဖြစ်တော့တာနဲ့ ဘာဆိုင်လဲ"

"ဆိုတာပေါ့။ သူ့မျက်နှာကို မြင်နေရရင် အဟောင်းတွေကအသစ်ဖြစ်တယ်"

"ဆိုလိုတာက မင်း အချစ်လေးက ဒီကို အမြဲလာတယ်ဆိုတဲ့ သဘောလား"

"အမှန်ပဲ၊ ဒီ Club က သူတို့ ဘိလို့ ပြောလို့ ရတယ်"

"သူတို့ ဘိဆိုတော့"

"သူ အပါအဝင် သူ့ဘော်ဒါတွေပေါ့ကွ။ အဲလိုမျိုး"

"နေစမ်းပါဦး။ မင်းက အသည်းကွဲတယ်ဆိုတာ တကယ်ကွဲတာလား
။ ဖက်ရှင်အဖြစ် ပြောတာလား"

"တကယ် ကွဲတာပါ။ ပိုးစိုးပက်စက်ကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး ပေါ့။ ထိ
တာတော့ တကယ် ထိခဲ့တယ်"

"အဟုတ်လား။ မင်းဆီက ဘာ Information မှ လဲ မရပါလား"

"ဘယ်ရမလဲ၊ သူနဲ့ ငါဖြစ်တာက နှစ်လလောက်ပဲရှိတာ၊ နှစ်လတော
င် မပြည့်သေးဘူး။ ပြတ်သွားတာ..."

သူနဲ့ တွေ့တဲ့ အချိန် ဖြစ်တဲ့ အချိန်မှာ လည်း Speed နဲ့ ပြေးနေတဲ့ နှ
လုံးသားက ဘာမှ သတိမရ ဘူး။ မင်းကလည်း ဟိုမှာ ဆိုတော့ တခုတ်
တရ ပြောမနေဖြစ်တော့တာပေါ့။ ပြီးတော့လည်း ပြီးသွား တာပဲလေ"

ကျော်ထင်ရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်လျှင် အမှန်အကန်ကို ခံစားနေ
တဲ့ မျက်နှာမျိုးမို့ သူက မတားဖြစ်သော်လည်း ပြီးတော့ ပြီးမိသွားသည်
။ အဲဒီအချိန်မှာ ပဲ သူ့ရဲ့ ဘေးနားသို့ အရိပ်တစ်ခုက လာကျလျှင် သူက
ဘာရယ်မဟုတ်ဘဲ အသာငဲ့ကြည့်မိသွားသည် ။ ကျောလယ်ခန့်ရှိမည့်
ဆံနွယ် အခွေအလိပ်တွေဖြင့် လက်တစ်ဖက်မပါသော အဖြူရောင်အင်္ကျီ
ဟာ တစ်ဖက်မှာ တော့ လက်တစ်ဖက် က ထီးရွက်သဏ္ဌာန် ပြန့်ကျဲကျ
နေသည် ။

သူက မိန်းကလေးရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်လျှင် သူမက သူ့ကို ကြ
ည့်မနေပါ။ ဘားမှာ ရပ် လျက် ဝိုင်တစ်ခွက်မှာ နေသည် ။ ဘေးတိုက်မ

ကျတကျ မြင်နေရသော မျက်နှာထားမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ သိပ်ဂရုမစိုက်သော မျက်နှာထားမျိုးဖြစ်သည်။ ။ ခဏနေတော့ သူမက ဝိုင်ခွက်ကိုကိုင်ကာ လှည့်ထွက် သွားသည်။ ။ နောက်ပိုင်းမှာ မြင်နေရသော အလှတရားမှာ ရင်သပ်ရှုမောဖွယ်ကောင်းတာကို ဘယ်လိုမှ မငြင်းနိုင်ချေ။

"ဘာလဲ ငြိသွားပြီလား"

ကျော်ထင်ရဲ့ အသံကို ကြားတော့မှ သူက ပခုံးကို တစ်ချက်တွန့်ပြလိုက်သည်။ ။ ကျော်ထင်က ဖော်လံကာကို ငုံရင်းမှ ...

"သွားမငြိနဲ့။ အဲဒါ တကယ့် cobra ပဲ"

"မင်း သိလို့ လား"

"သိပ်သိတာပေါ့။ သူက ငါ့အချစ်ဟောင်းရဲ့ ဘော်ဒါလေ"

"ဟား ... ဒါဆို မင်း အချစ်ဟောင်းကလည်း အဲဒီ ဒီဇိုင်းမျိုးပဲပေါ့"

"သူ့လိုတော့ မဟုတ်ဘူး။ သူကတော့ မင်းမြင်တဲ့ အတိုင်းပဲ Sexy ဆန်တယ်။ ညှို့အားပြင်း တယ်။ ဟိုတစ်ယောက်က အိညှက် အိညှက်လေး။ ။ ဒါပေမဲ့ ထင်မထားအောင် ကြောက်စရာကောင်း တယ်"

"အခု ဘယ်မှာ လဲ"

ကျော်ထင်က Dancing floor ထဲကို မျက်လုံးတစ်ချက်ဝှေ့ကာ ရှာဖွေသည်။ ။ ခဏကြာတော့ သူ့ကိုလှမ်းပြသည်။ ။

"ကြိုးတစ်ချောင်း ဂါဝန်အတို အပြာရောင်လေးနဲ့ ဟာပေါ့"

သူက လှမ်းမြင်သွားပါသည်။ ။ ကျော်ထင် ကြွေလောက်အောင် မက်လောက်စရာအပြည့် ဖြစ်သည်။ ။ ကျော်ထင်ရဲ့ အချစ်ဟောင်း ကောင်မလေးမှာ ကွေးနေအောင် ကနေသည်။ ။ သူက အခုနက တွေ့လိုက်သော c

obra ကို လိုက်ရှာမိသည် ။ သူမကတော့ မကချေ။ ဆိုဖာပေါ်မှာ ခြေထောက်ချိတ် ထိုင်ကာ ဝိုင်းကို အရသာခံသောက်ရင်း ကပွဲကြမ်းပြင်ကို ရှုစားနေသည် ။

သူမကိုကြည့်ရတာ ဟောင်ကောင်အက်ရှင်ကားတွေထဲက ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းစတားတစ်ယောက် နှင့် တူနေသည် ။ ဒီ Club ထဲကို ရောက်နေသော်လည်း ကဖွဲ့ ကို စိတ်ဝင်စားပုံ မရချေ။ ကနေတဲ့ လူ တွေကပဲ သူမကို ဖျော်ဖြေနေသည့်အလား သူမကပဲ အဲဒီမြင်ကွင်းကို အေးအေးဆေးဆေး ရှုစားနေ သည် ။

"မင်းနဲ့ cobra ခင်လား"

"ခင်တယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မျက်မှန်းတော့ တန်းမိကြတယ်။ ဘာလို့လဲ ... မင်း စိတ်ဝင် စားလို့ လား"

"စိတ်မဝင်စားပါဘူး။ ဒီလိုပဲ မေးကြည့်တာ"

"စိတ်ဝင်စားဖို့ တော့ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အန္တရာယ်များ တယ်ကွ"

"ဘာလဲ ... သူကလည်း အသည်းကြီးလို့ လား"

"သူက အဲလိုတော့ ရည်းစားမများ ဘူး။ ယောက်ျားလေး အပေါင်းအသင်းတွေတော့ များ တယ်။ ရည်းစားများ တယ်လို့ တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူး ...

ဒါပေမဲ့ မြင်လိုက်တာနဲ့ ကို အန္တရာယ်ရှိတယ်လို့ ထင်ကြတယ်။ သူ့ပုံစံကို ကြည့်ပါလား။ တကယ့်ကို ဆရာကြီး Style"

သူက ကျော်ထင်ရဲ့ စကားကို ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ကာ နားထောင်ရင်းမှ သူမဆီသို့ အကြည့်တစ်ချက်ရောက်သွားသည် ။ သူမရဲ့ နံ

ဘေးမှာ ယောက်ျားလေးနှစ်ယောက် ရောက်နေကာ သူမနှင့် ရယ်ပွဲဖွဲ့ စကားတွေ ပြောဆိုနေကြသည်။ စကားပြောနေပုံမှာ အများ မျက်စိနောက်ချင်စရာ ပုံစံမျိုးတော့မဟုတ်ဘဲ တပည့်နှစ်ယောက်က ဆရာမကြီးကို အခစားဝင်နေသည့်ပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ပဲ ကျော်ထင်ရဲ့ လက်မောင်းကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ဆွဲလှည့်တာ ခံလိုက်ရလျှင် သူပါ ခေါင်းလည်သွားသည်။ ကျော်ထင်ကို ဆွဲလှည့်လိုက်သူမှာ ကျော်ထင်ရဲ့ Old flame လေး ဖြစ်လေသည်။ သူမကို ကြည့်လိုက်သော ကျော်ထင်ရဲ့ မျက်နှာမှာ အံ့သြသွားမှုကို အထင်းသား မြင်ရသည်။

"ထင် ... Long time no see Where are you going?"

အင်္ဂလိပ်လိုပြောသော သူမရဲ့ အသံလေးက ချိုနွဲ့စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ အဲဒီစကားကို ကျော်ထင်ရဲ့ ပခုံးတစ်ဖက်ကိုကိုင်ပြီး ပြောတာမို့ သူတောင် ဖျားချင်သွားသည်။ ကျော်ထင်သည် ဒီ မိန်းကလေးကို ဘယ်လောင်တောင်များ Crazy ဖြစ်ခဲ့သည် မသိချေ။ ဟိုက ဘာမှ မဖြစ်သလို အေးအေးဆေးဆေးလာနုတ်လာတောင် သင်းက မိန်းကလေးလောက် မတည်ငြိမ်နိုင်ဘဲ ဘာပြန်ပြော ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေပုံရသည်။

"ဘယ်မှ မသွားပါဘူး။ ဘာကိစ္စရှိလို့ လဲ"

"ဟား ... ဘာကိစ္စ ရှိရမှာ လဲ။ ထင်နဲ့ မတွေ့တာကြာပြီဆိုတော့ အခုတွေ့တုန်း တစ်ပွဲလောက် ကကြရအောင်"

"နေပါ။ မင်းရည်းစား တွေ့သွားလို့ ကိုယ့်ကို ပြဿနာရှာနေပါဦးမယ်"

"အိုး ... အဲဒီလို ရှာလို့ ကတော့ တစ်ခါတည်း Go သွားမှာ ပေါ့။ ဘာ

လဲ ... မကချင်ဘူးလား။ တို့ တွေက သူငယ်ချင်းတွေပဲလေ ...

စိတ်ထဲမှာ ဘာမှ အငြိုးအတေးတွေ မထားပါနဲ့ "

"ကိုယ်က မထားပါဘူး။ ဒီမှာ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းက ကိုယ်သွားရင် တစ်ယောက်တည်း အဖော်မဲ့နေမှာ "

သူမက သူ့ကို တစ်ချက်ဝှေ့ကြည့်သည် ။ အဲဒီအကြည့်တွေကိုက ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်ပဲမို့ သူကလည်း အေးအေးဆေးဆေးပဲ ပြန်ကြည့်ပေးလိုက်သည် ။ သူမက သူ့ကို ခပ်ညှို့ညှို့ကြည့်ပြီးတော့ မှတစ်ချက်ပြုံးကာ ...

"အဖော်မဲ့ချင်ရင် အဖော်ရှာပေးမယ်။ ဟိုမှာ စလုံးရှိတယ်။ စလုံးနဲ့ စကားပြောနေလိုက် ... လာ။ စလုံးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမယ်"

သူတောင် ဘာမှ မပြောရသေးဘူး။ သူမက ရဲရဲတင်းတင်းပဲ သူ့လက်ကို ဆွဲခေါ်သွားတာမို့ သူက ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ပါသွားရသည် ။ Lady Cobra ထိုင်နေသော နေရာသို့ ရောက်သွားလျှင် သူမက ဟိုမိန်းကလေးကို လှမ်းခေါ်သည် ။

"စလုံး"

စလုံးတဲ့ ။ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲတော့ မသိပါ။ အိမ်နာမည်လားလည်း မပြောတတ်။ Lady Cobra သည် သူမ ခေါ်သောအခါ ဖျတ်ခနဲ မော့ကြည့်သည် ။ သူက ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ဆုပ်ကိုင်ထားသော သူမရဲ့ လက်များ ထဲမှ ရုန်းဖယ်လိုက်ကာ ...

"နေပါဦး ... မင်းက ကိုယ့်ကို သူနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရအောင် ကိုယ့်နာမည်ကို သိလို့ လား"

သူမက သူ့ကို လှောင်သလို ပြုံးကြည့်ကာ သူ့နောက်က ကျော်ထင်

ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လျက် ...

"ထင် ... သူ့နာမည် ဘယ်သူလဲ"

"မိုးလုံးမှိုင်း"

"အို ... စလုံးနဲ့ First name ချင်း တူနေပါလား။ စလုံးရေ ဒါ ထင်ရဲ့
ဘော်ဒါ မိုးလုံးမှိုင်း တဲ့ ။ ငါ ထင်နဲ့ တစ်ပုဒ်လောက် ကချင်လို့ သူ့ကို ခ
ဏလောက် အဖော်လုပ်ပေးလိုက်စမ်းပါ ...

ကဲ ... မစ္စတာမိုးလုံးမှိုင်း။ ရှင့်အတွက် အဖော်တစ်ယောက် ရှာပေး
ခဲ့ပြီနော်။ သူက ကျွန်မရဲ့ Best friend မိုးသည်းစတဲ့ ...

အိုကေ ... အစွမ်းအစ ရှိသလို အသုံးချနိုင်တယ်"

ဟင်း ... ပြောသွားပုံကိုက အနှောင့်အသွား မလွတ်ချေ။

ပြီးတော့ ကျော်ထင်ရဲ့ လက်မောင်းကို ဖမ်းချိတ်ပြီး ချာခနဲ လှည့်ထွ
က်သွားရာဝယ် ကျော်ထင်က စောင်းငန်း စောင်းငန်း ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် ပါ
သွားသည် ။

ဟင်း ... တကယ့်ကို မလွယ်ကျောတွေ့ပါလားဟု တွေးကာ သူက ဒီ
ဘက်သို့ ပြန်လှည့်မိ သည် ။ မိုးသည်းစဟု နာမည်သိသွားရသော မိန်း
ကလေးသည် သူ့ကို လက်ပိုက်ပြီး ရှုတည်တည် ကြည့်နေသည် ။ ကြည့်
နေပုံက သူမတို့ ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းထဲသို့ ဝင်လာသော လူသစ်ကို
အကဲဖြတ်ကြည့် ပုံမျိုးမို့ သူက ခံပြင်းသွားရသည် ။ ဒါကြောင့် ခပ်တည်
တည်ပဲ သူမရှေ့ကဆိုဖာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည် ။

အမှန်အတိုင်း ပြောရလျှင်တော့ သူမကစတင်ပြီး သူ့ကို ဖော်ဖော်ရွေ
ရွေ နှုတ်ဆက်လိမ့်မည် ဟု ထင်ထားတာဖြစ်သည် ။ ဒါပေမဲ့ သူမထံမှ
ဘာစကားသံမှ ထွက်မလာသောအခါ သူ နည်းနည်း တော့ အံ့သြသွားရ

သည် ။ ဘာကြောင့် နှုတ်မဆက်တာလဲ။ သူဟာ ကိုရီးယားမင်းသား
တွေလို နုဖပ် ဖြူနေသည့် အစားထဲမှာ မပါဝင်ပေမယ့် ယောက်ျားပီသ
လွန်းအားကြီးသည် ဟု မိန်းကလေးတိုင်း က မှတ်ချက်ပေးထားသည့်
လူစားမျိုး ဖြစ်သည် ။

ငါးမိနစ်လောက် ကြာတဲ့ အထိလည်း သူမထံက စကားသံ ထွက်မ
လာသောအခါ သူက သူမကို တစ်ချက်ငဲ့ကြည့်မိသည် ။ သူမက သူ့ကို
ကြည့်မနေပါ။ ကနေတဲ့ သူတွေကိုသာ ကြည့်လိုက်၊ ဝိုင်ကိုငုံလိုက်ဖြင့်
အေးဆေးစွာ ရှိနေသည် မှာ သူ့ကိုဖြင့် ဖုတ်လေသည့်ငါးပိ ရှိသည် ဟု
တောင် သတ်မှတ်ပုံမရချေ။

ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ တွေ့ရသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟာ သူ့ကို
ရောရောနှောနှော ဆက်ဆံ လိမ့်မည်ဟု ထင်ထားလေသမျှ ဖြစ်မလာခဲ့
သဖြင့် သူကပဲ သူမကို စကားစတင် ပြောလိုက်သည် ။ (ထင်ထားတာနဲ့
နည်းနည်းလွဲနေသဖြင့် စိတ်ဝင်စားသွားတာလည်း ပါ၊ပါသည် ။)

"ဟိတ်"

သူက ခေါ်သော်လည်း သူမက သူ့ကို မျက်လုံးလေးတောင် စွေမကြ
ည့်ချေ။ သူ နည်းနည်း တင်းသွားသည် ။

"ဟေ့ ... ဒီမှာ ။ မင်းကို ခေါ်နေတာ"

သူမက သူ့ကို မျက်လုံးနဲ့ သာ လှမ်းကြည့်သည် ။ အဲဒီမျက်လုံးအဓိ
ပ္ပာယ်တွေက ဘာလဲပြော ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မျိုးဖြစ်ကာ လေကုန်ရမှာ
ကိုတောင် တွန့်တိုနေသော မျက်လုံးမျိုးဖြစ်သည် ။ ဒီမိန်းကလေးဟာ
ဘယ်လိုမိန်းမသားလဲ။ အခြေကြီးကြီးထဲက မိန်းမမျိုးလား။

"မင်းကို ပထမတစ်ခါထဲမှာ က ခေါ်နေတာ။ ဘာဖြစ်လို့ မထူးတာလဲ

"

"ရှင်က ဘယ်လိုခေါ်တာလဲ"

"ဟိတ်လို့ ခေါ်လိုက်တယ်လေ"

"ကျွန်မက ရှင် ဟိတ်လို့ ခေါ်စရာ အစားထဲက မဟုတ်ဘူး ။ ရှင့်ကို ကြင်နာက ကျွန်မနာမည် ပြောပြသွားတာပဲ။ ယဉ်ကျေးတတ်တဲ့ လူဆိုရင် နာမည်ခေါ်လို့ ရတာပဲ"

"ဟား ... မင်းက ကိုယ့်ကို ယဉ်ကျေးမှု မရှိဘူးလို့ ပြောချင်တာလား"

"ဒါကတော့ ရှင့်ကိုယ်ရှင် အသိဆုံးနေမှာ ပဲ"

"ဟား ... သဘောကျသွားပြီကွာ"

"Sorry ပဲ။ ကျွန်မကတော့ ရှင့်ကို သဘောမကျဘူး

သူမက အဲဒီစကားကို သူ့မျက်လုံးတွေထဲသို့ တည့်တည့်စိုက်ကြည့်ကာပြောလျှင် သူ့ရင်ထဲမှာ ရှိန်းခနဲ ဖြစ်သွားသည် ။ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းကို မသိပါ။ ဒီလိုမျိုး တစ်ခါမှ မဖြစ်ဘူးချေ။ သူ့ကို ရောမည်၊ ဖော်ရွေမည် ဒါမှ မဟုတ် ဝင်ရောရ လွယ်လိမ့်မည်ဟု ထင်ထားသော မိန်းကလေးတစ် ယောက်က သူ့ကို အကန်တွေချည်း ပြောနေသောအခါ သူ့ရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုက တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲသွားသည် ။

ပြီးတော့ အင်မတန် စူးရဲတောက်ပသည့် သူမရဲ့ မျက်ဝန်းများ ၊ သူ့ကို ဘယ်မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကမှ အဲဒီလိုမျိုး မကြည့်ဖူးသေးချေ။

"ဟုတ်လား ... Sorry ကွာ။ ကိုယ်က မိန်းကလေးတွေနဲ့ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးမှာ နည်းနည်းညှဲတယ်ကွ ...

ပြောရရင်တော့ မိန်းမတွေရဲ့ အထာကို သိပ်မသိဘူးပေါ့ကွာ"

သူ့ရဲ့ ပိုပိုသာသာ အပြောကို သူမက လှောင်ပြီးလိုလို မဲ့ပြီးလိုလို တစ်ချက်ပြီးသည် ။ ရွှေဝါ ရောင်နုနုလေး သမ်းနေသော အခွေအလိပ် ဆံနွယ်တွေကြားမှ ဆင်စွယ်လို ဖြောင့်ဖြူးလှပနေသည့် လက်မောင်းသားတစ်ဖက်တည်းကိုပဲ မြင်တွေ့နေရတာကိုက ဆွဲဆောင်မှုတစ်ခုဖြစ်ကာ အဆီပိုတစ် စက်မှ မရှိသော ဗိုက်သားချပ်ချပ်ကလည်း ရင်ခုန်စရာ အတိပဲဖြစ်သည် ။ ကြည့်စမ်း ... ကျော်ထင် ပြောထားသလိုပဲ စိတ်ဝင်စားစရာ အပြည့်နဲ့ ပါလား။

"မိန်းကလေးတွေက ယဉ်ကျေးချိုသာတဲ့ ယောက်ျားမျိုးတွေကိုမှ ကြိုက်တတ်တာလား"

"I don't know"

သူမက ပခုံးတစ်ချက်တွန့်ကာ အထက်ပါအတိုင်း ဖြေသည် ။ သူကလည်း ဒီလောက်နဲ့ တော့ အညံ့မခံသေးပါ။

" မဟုတ်ဘူး လေ။ အခုနက မင်း ပြောတော့ ယဉ်ကျေးတတ်တဲ့ လူဆိုရင် သုံးနှုန်းသွားတာပဲ မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ မင်း ကြည့်ရတာ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းဆင်းတစ်ယောက်နဲ့ တူတယ်နော်"

ဒီတစ်ခါတော့ သူမက သူ့ကို ကြည့်တောင်မကြည့်တော့ချေ။ ဝိတ်တာတစ်ယောက်ကို ခေါ်ကာ သူမ သူငယ်ချင်းကို သွားခေါ်ခိုင်းလိုက်ဟန်တူသည် ။ ခဏနေတော့ ကျော်ထင်နှင့် ကောင်မလေးက အတူတွဲပြီး ရောက်လာသည် ။ ကောင်မလေးက ကျော်ထင်ရဲ့ ခါးကို ဖက်လာတာကြောင့် သူက ပခုံးတွန့်ရသေးသည် ။

သူမက ဖန်ခွက်ကို စားပွဲပေါ်သို့ ပစ်ချကာ ...

"ကြင်နာ ... ပြန်ကြစို့"

"နေပါဦး၊ မိတ်ဟောင်း၊ ဆွေဟောင်းတွေ တွေ့တဲ့ ဟာပဲ၊ ဘယ်လိုလဲ
First name ချင်းတူတဲ့ မိုးလုံးမှိုင်းနဲ့ မိုးသည်းစတို့ ဘော်ဘော်တွေ ဖြစ်
သွားကြပြီလား"

သူမက ဘာမှ ပြန်မဖြေချေ။ ခပ်တည်တည် အေးစက်စက် မျက်နှာ
ပေးကို သူတို့ အချင်းချင်း တော့ နားလည်နိုင်မည်ဟု ထင်သည် ။ ကျော်
ထင်ကလည်း သူ့ကို အဓိပ္ပာယ်ပါပါဖြင့် လှမ်းကြည့်သည် ။ သူမက ကျော်
ထင်ကို ပြုံးစိစိဖြင့် ပခုံးတွန့်ကြလိုက်သည် ။

"ကဲ ... အကြင်နာမိုးဆွေ။ နင် နေချင်လည်း နေခဲ့တော့။ ငါတော့ ဒီ
ထဲမှာ နေရတာ အာရုံ နောက်လို့ လစ်တော့မယ်"

"အေးပါ ... နင် ပြန်ချင်တယ်ဆိုလည်း ပြန်တာပေါ့။ ကဲ ထင် ဆီးယူ
။ တွဲကပေးတဲ့ အတွက် သင့်ခံယူ။ နောက်မှ ထပ်တွေ့ကြတာပေါ့နော် ...
ဘိုင့် ဘိုင့်"

"အိုခေ"

ကျော်ထင်က သူ့ကောင်မလေးကို ပြန်နှုတ်ဆက်သည် ။ သူမကလည်း
ကျော်ထင်ရဲ့ ပခုံးကို ဖက်လိုက်ကာ ...

"ကျော်ထင် ... ငါတို့ လည်း ပြန်ကြမယ်"

ကျော်ထင်က သူ့ကို ငဲ့ကြည့်ကာ ငါ သိပါတယ်ဟူသော
သဘောမျိုးဖြင့် ပြုံးသည် ။ အဲဒီနောက် သူမတို့ နှင့်အတူ သူတို့ နှစ်ယောက်
က Club ထဲမှ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ထွက်လာခဲ့ကြ သည် ။ သူမက All
Black ကားကြီးပေါ်တက်ကာ စက်နှိုးပြီးနောက် တရမကြမ်း မောင်းထွက်
သွား သည် မှာ သူတို့ ကို လှည့်တောင်မကြည့်ချေ။ ကျော်ထင်ရဲ့

ကောင်မလေးကသာ လက်ပြပြီး နှုတ်ဆက်သွားသေးသည်။ ။

သူတို့ က ကားပေါ်မတက်သေးဘဲ ကားကိုမှီကာ အေးရာအေးကြောင်း နေလိုက်သေးသည်။ သူက ကားတံခါးကိုမှီကာ ကောင်းကင်ကြီးကို မှော်ကြည့်ဖြစ်သည်။ ကြယ်ရောင်စုံတို့ လင်းလက်နေ သော ကောင်းကင်ကြီးသည် လျှို့ဝှက်တည်ငြိမ်မှုတို့ ဖြင့် ခမ်းနားနေသည်။ ။ ညလေပြည်သည် တိုးတိုးလေး တိုက်ခတ်နေတာမို့ စိတ်ကို Relax ဖြစ်စေလှသည်။ ။ ဘာ့ကြောင့်မှန်း မသိဘဲ သူ့စိတ် တို့ က ဇောင်းထဲကလွှတ်လိုက်သော မြင်းတစ်ကောင်လို မြူးတူးခုန်ပေါက်နေကြသည်။ ။

ကျော်ထင်လည်း သူ့လိုပဲလား ဟူသော အတွေးဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်လျှင် ဘာသားချောက လည်း ရီဝေဝေမျက်လုံးဖြင့် ငေးမောနစ်ဝင်နေတာကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

"ဘာလဲ ... အချစ်ဟောင်းနဲ့ ပြန်တွဲချင်နေတာလား"

သူ့မေးခွန်းကို ကျော်ထင်က ခေါင်းအသာယမ်းပြသည်။ ။

"မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူးကွာ"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ။ သူ့ကြည့်ရတာ အေးဆေးပဲဟာ"

"သူ့အေးဆေးက လူတိုင်းကို ဒီလိုပဲဟာ။ ငါမှ မခံစားနိုင်တာ။ အခုလက်ရှိမှာ လည်း ရည်းစားတွေ ရှိတာပဲ။ ဘယ်လိုကောင်မလေးမှန်းလဲ မသိတော့ပါဘူးကွာ"

ကျော်ထင်က စွန့်လွှတ်ထားရသော်လည်း သံယောဇဉ်မကုန်သည့် အရိပ်ငွေ့တွေကိုတော့ တွေ့မြင်နေရသေးသည်။ ။ သူက အသာပြီးမိစဉ်မှာ ပဲ ကျော်ထင်ထံမှ မေးခွန်းတစ်ခုက ထွက်လာသည်။ ။

"မင်းနဲ့ မိုးသည်းစနဲ့ ဘာငြိကြတာလဲ"

"ဒီလိုပါပဲကွာ"

သူက အသာပြိုးရင်းမှ စူးရှတောက်ပသော ဆွဲငင်မှုတွေရှိသည့် Lady Cobra ကို ပြေးမြင် သွားသည်။ သူ ထင်တာနဲ့ နည်းနည်းလွဲနေသည့် Lady Cobra ဟာ စိတ်ဝင်စားဖို့ တော့ ကောင်းပါ သည်။

"သူတို့ က ဒီအချိန်ကြီးလည်း နှစ်ယောက်တည်း ပြန်ကြတာပဲလား"

"သူတို့ အတွက် ရန်ကုန်မြို့မှာ ညဆိုတာ မရှိဘူး။ ပြီးတော့ ဒီကလပ် က သူတို့ အိမ်လိုပဲ။ သူတို့ ကို ဘယ်သူမှ ထိလို့ မရအောင် ကာကွယ် ထားတဲ့ လူတွေ ရှိတယ် ...

တစ်ခုခုဆိုရင် ချက်ချင်းရောက်လာတဲ့ သူတွေရှိတယ်။ ဒါ့ကြောင့် သူ တို့ က ဘာကိုမှ မမူဘဲ စိတ်ရှိတိုင်း သွားလာနိုင်တယ်"

ကျော်ထင်ရဲ့ အပြောကို သူက ခေါင်းတဆတ်တည်တံ့မိသည်။

အဲဒီနောက် သွားစို့ဟု အချက်ပြကာ နှစ်ယောက်သားက ကားပေါ်တက်ပြီးနောက် သူက ကားကိုမောင်းထွက်လာခဲ့သည်။ လမ်းမှာ ကားတွေ ရှင်းနေတာကြောင့် သူက Speed ကို တင်ကာ ခပ်သွက်သွက် မောင်းနှင် လာခဲ့သည်။ နေ့ခင်းကြောင့်တောင် ကားရှုပ်လျှင် ဒီလို Speed နှင့် မောင်း၍ မရချေ။

အဲဒီလိုပဲ ဘဝမှာ အရှိန်အဟုန်ပြင်းပြင်းနှင့် သွားချင်သူများ သည် စိတ်ရှင်းဖို့ လိုသည် ဟု ညရဲ့ အတွေးဒဿနတစ်ခုကို ထုတ် လိုက်လေ သည်။ ပြီးတော့ သူ့နှုတ်မှ နေ၍ သူမနာမည်ကို တိုးဖွဖွ လေး ရေရွတ်ကြည့်မိသည်။

"မိုးသည်းစ ... မိုးသည်းစ"

ကျော်ထင်က သူ့ကို အလန့်တကြား လှည့်ကြည့်ကာ ...

"ဟေ့ကောင် ... မင်း သူ့ကိုငြိသွားပြီ မဟုတ်လား။ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံစမ်းကွာ"

"မငြိပါဘူး။ နာမည်လေးကလှလို့ ရွတ်ကြည့်တာ။ ဒါပေမဲ့ နည်းနည်းတော့ စိတ်ဝင်စား သွားတယ်ဆိုတာ ဝန်ခံတယ်။ အဲဒါကလည်း ငါ့ကို လုံးဝဂရုမစိုက်လို့ ..."

တမင် ဂရုမစိုက်တာ မဟုတ်ဘဲ၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်အနေနဲ့ စိတ်ကို မဝင်စားတဲ့ အထာ မျိုးမို့ ပိုသဘောကျသွားတာ"

"ငါ သိပါတယ်။ ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ တွေ့ရတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မင်းက မိတ်ဖွဲ့ရ လွယ်မယ်လို့ ထင်ထားတာ မဟုတ်လား ..."

လုံးဝ မဟုတ်ဘူး နော်။ မင်းမှ မဟုတ်ဘူး ၊ သူ့ဘော်ဒါဘဲတွေကလွဲရင် သူ့ဆီကို မရိုးသားတဲ့ စိတ်နဲ့ ချဉ်းကပ်လာတဲ့ ယောက်ျားတိုင်းကို သူက အဲဒီအတိုင်းပဲ"

သူ့ရင်ထဲတွင် ဪဩခနဲ ဖြစ်သွားသည် ။ အထင်နဲ့ အမြင်နဲ့ ဟာတခြားဆီပါလား မိုးသည်းစ ရယ်ဟု ရေရွတ်မိတော့မလို ဖြစ်သွားလေသည် ။ အဲဒါကြောင့်ပဲ သူက ပိုစိတ်ဝင်စားသွားသလားတော့ မပြောတတ်ပါ။

